

ಮಗ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇವನಪ್ಪ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನಾ, ಇವನ ಹಾಗೆ ಉದ್ದ ಕೂಡಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಗಾಗೆ ನೇವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನಾ, ಸುರುತಲು ಗಡ್ಡ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನಾ, ಆ ಮುಡುಗನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇತ್ತು, ಕಂದಾ ಎಂದು ನರಿಗೆ ಬೀಳಿದ ಹಣೆಗೊಮ್ಮೆ ಮುತ್ತನಿದಬೇಕೆತ್ತು, ಚಹಾ ಪುಡಿಯುವ ತನಕ ಕಾದು ನಾನೇ ಕಪ್ಪನ್ನು ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ವಸೆಯಬೇಕೆತ್ತು ಎಂದಲ್ಲಾ ಎನಿಸಿತು.

‘ನಾಳೆ ಅದಪ್ಪ ಬೇಗ ಅಸ್ತುತೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಆ ಮುಡುಗನನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಂಬಿ ನೋಡಬೇಕು, ಒಂದು ಬಾಚಟಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಸಾಧ್ಯಾವಾದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಒಮ್ಮೆ ಅವನ ತಲೆ ಬಾಚುತ್ತೇನೆ, ಅವನು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಈ ಬಾಚಟಿಗೆ ನಿನಗಾಗಿ, ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕರ್ಜಯೆಡು, ಇದು ಹಾಳಾಗುವ ತನಕ ದಿನ ಇರಾಲ್ಲೇ ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡು, ನಿನಗೆ ಗಡ್ಡ ಸೇರುತ್ತದೆ, ಮಿಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಶಂಕು ದಪ್ಪಗೆ ಬಿಡು, ಮಸ್ತೋ ಕಾಣೀಯೆ’ ಎಂದಲ್ಲಾ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ನೂರು ಬಾರಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಹೋಸ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡ ಸ್ಕೃತಿನ ಹಾಗೆ ಇವಳ ವರದು ನೆನಪುಗಳಿವೆ. ಎಷ್ಟೇ ಮುಹುವಚಿಯಿಂದ ಕೀರ್ಳಿಲು ಪ್ರಯಿತ್ತಿದರೂ ಕರ್ತಿಗಳು ಉಲ್ಲಿದುಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಇವಲ್ಲ ಹಿಸು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಸ್ಕೃತರನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಿಂದ ಬೇರವಡಿಸಲು ಶಂಕುತ್ತಾಳೆ. ನಿಥಾನವಾಗಿ ಕರ್ಜಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇನ್ನೇನು ಅಂಟು ಕಿತ್ತು ಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಟ್ಟತ್ತು ಸ್ವಿಕರ್ತು ಎಂಬುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಇಡೀ ನೆನಪಿನ ಸ್ಕೃತು. ಇದನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನೋಂಡ ತನಗೆ ಹೋಸವಾದಂತೆ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟ ಕರ್ತಿಗಳ ಕುರಹಗಳ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹರಿದು ಹೋದ ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಡುಪುತ್ತಾಳೆ ತಾನು ನೆನಪಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು.

ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಬಿಸಿಯಾದ ಚಹಾ ಮಾಡಿ ಥಮಾರ್ ಫಾಲಾಸ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಬಾಚಟಿಗೆಯಿ ಸಮೇತ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯ ಬೇಕರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಧ್ಯು ಬಿಸ್ತುತ್ತು, ಸ್ವಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಸ್ತುತೆಗೆ ತುಸು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋದಳು. ಅವುದ್ದೋ ಖಾನಿನ ವೇಷ ತೊಟ್ಟು ನಲವತ್ತೆಡ್ಡರ ವಯೋಮಾನದ ಹೋಲು ಮುಖದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಪ್ಪಿದಿಯಲ್ಲಿ

ನಿಂತು ಏನೋ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಚಾಕುಂಡ ಅಲ್ಲೂ ನೀವು, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವೇಂಡಿತ ಕಕೊನ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ, ಮೆಂಡಿಕಾಯಿ ಅವರು ನೆನ್ನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು, ಅವರಂತೂ ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ನಗ್ನಾರಪ್ಪ, ಒಂದಧರಾ ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇವನಿಗೆ ‘ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಖಡಕಾಗಿ ಹೇಳಿದಳಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅವು ಜನಪ್ರಿಯವೇ, ಈಯಮನ್ನಿಗೆ ಹೇಗೆ ನಾನು ಗೊತ್ತು, ಕಕೊನನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ, ಮೆಂಡಿಕಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಇವಳಿಗೆ, ಇವಳೆನು ಗುಪ್ತಪರದವರ್ಳೇ’ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗಿರಿಕೆ ಹೊಡೆದವು.

ಇವಳು ‘ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಯೋಬಿಸಿದ್ದಿರಾ, ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಚಹಾ ಹೋಡೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ‘ಚಾಕುಂಡ, ಚಾಕುಂಡ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಆಗ ಕೇಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ನೆನಪಿದೆ, ಏನೇ ಆದರೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವೇಂಡಿತನ ಜೀವ ಭಾಳ ಗಟ್ಟಿ, ತೊಳೆ ಕಚ್ಚಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಸರಿಹೋಗಿಲ್ಲ ನೋಡಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಚಾಕುಂಡ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ. ‘ಮಾನ ಮಯಾದೆಗೆ ಅಂಬತ್ತಿದ್ದ ಕಕೊನನ ಖಾಸಿಗಿ ಸಮಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಸಮಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಗಿದೆಯಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಅದೆಪ್ಪ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಕಾರ ಹೋಗಿದೆಯೋ, ರಾಕ್ಷಸ